

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ในกระแสโลกาภิวัตน์ ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่เป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-Based Society) ถูกขับเคลื่อนด้วยพลังความคิดสร้างสรรค์และแข่งขันด้วยศักยภาพ ความรู้และภูมิปัญญา ผสานกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ชฎาภรณ์ สงวนแก้ว, 2551, น.1) การนำหลักการของการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม (Cross-cultural learning หรือ Intercultural learning) จึงถูกนำมาปรับใช้เพื่อการเรียนรู้ การเสริมสร้างองค์ความรู้ (Content Knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (Specific Skills) ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Expertise) และ สมรรถนะของการรู้เท่าทัน (Literacy) จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนในการเรียนรู้ในยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 นี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยลักษณะของหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 จะเป็นหลักสูตรที่เน้นคุณลักษณะเชิงวิพากษ์ (Critical Attributes) เชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) ยึดโครงการเป็นฐาน (Project-based) และขับเคลื่อนด้วยการวิจัย (Research-driven) เชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนเข้ากับภาค ประเทศ และโลก ในบางโอกาสนักเรียนสามารถร่วมมือ (Collaboration) กับโครงการต่าง ๆ ได้ทั่วโลก เป็นหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง พหุปัญญา เทคโนโลยี และมัลติมีเดีย (สุทัศน์ สังคะพันธ์, 2556, น.14)

ทั้งนี้การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม เป็นแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจของการเรียนรู้ในยุคสังคม ฐานความรู้ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้ที่มีความหลากหลาย และแตกต่างทางวัฒนธรรม โดย จัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันในประเด็นที่สนใจร่วม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในเชิงเนื้อหาสาระ ทักษะ และเกิดความเข้าใจในผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่าง กว้างขวาง และหลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และกระแสการ เปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน โดยการเรียนรู้ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับความต้องการของยุคเกษตรกร ที่เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีความต้องการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวดเร็วและสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนิน ชีวิตประจำวันได้ ตลอดจนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่าการเรียนในชั้นเรียน มีการนำ เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหา โดยใช้แอนิเมชัน วิดีทัศน์ กราฟิก และ เสียง มีความต้องการรูปแบบการติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย การแชท กระดานข่าว และ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (เนติรัฐ วีระนาคินทร์ และคณะ, 2555 และเนติรัฐ วีระนาคินทร์ และคณะ, 2556)

การศึกษาทางไกลนับเป็นการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการใช้สื่อที่หลากหลาย โดยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่เป็นมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ที่มีจัดการเรียนการสอนโดยใช้ระบบการศึกษาทางไกล มีการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ไปยังผู้เรียนผ่านสื่อประเภทต่างๆ ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองทุกที่ ทุกเวลา สำหรับสื่อที่มหาวิทยาลัยใช้ในการถ่ายทอดความรู้ นั้นเป็นสื่อประสม โดยมีสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก และมีรายการวิทยุกระจายเสียง รายการวิทยุโทรทัศน์ เทปเสียง ซีดี วีซีดี การสอนเสริมและการฝึกปฏิบัติเป็นสื่อเสริม ในระยะต่อมามหาวิทยาลัยได้มีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ โดยผ่านช่องทาง STOU media และ STOU channel โดยการจัดการเรียนรู้ในระบบการศึกษาทางไกลช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเผยแพร่ความรู้สู่ผู้สนใจได้ในวงกว้างและประหยัดค่าใช้จ่าย รวมถึงสามารถที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกระดับสามารถศึกษาเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง

ดังนั้น การนำแนวคิดของการศึกษาทางไกลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมระหว่างยูเอชเอชไทยและยูเอชเอชสหรัฐอเมริกา เพื่อการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ไปยังผู้เรียนผู้ ในแต่ละประเทศ โดยผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ในวงกว้างและประหยัดค่าใช้จ่าย กรอบกับการที่คณะผู้วิจัย ในฐานะผู้สอนหลักสูตรปริญญาตรี โท และเอกของสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ ได้ทำการสอนและวิจัยทางด้านการศึกษาทางไกล และได้ทำงานพัฒนาเกษตรและยูเอชเอชร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร สถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ ทำให้เห็นความสำคัญถึงการพัฒนาเยาวชนเกษตรซึ่งคนรุ่นใหม่ให้มีใจรักในการทำเกษตร และนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติต่อไป โดยใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการศึกษาทางไกลตามปณิธานของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สำหรับการดำเนินงานกลุ่มยูเอชเอชในประเทศไทย ได้เริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2496 โดยนำรูปแบบและแนวทางการดำเนินงานมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผู้เชี่ยวชาญองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nation, FAO) ได้เสนอโครงการฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ของสมาชิกนิคมสร้างตนเองบางปะกง ต่อองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ โดยให้มีการอบรมและฝึกปฏิบัติสำหรับเกษตรกร ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวและเกษตรกรวัยรุ่น ซึ่งเป็นการริเริ่มการพัฒนาเยาวชนเกษตรไทยในระยะต่อมา (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2554, น. 1) ทั้งนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมส่งเสริมการเกษตร ได้ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยดำเนินการส่งเสริมพัฒนาเยาวชนเกษตรมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2510 ด้วยการส่งเสริมการรวมตัวกันของเด็กและเยาวชน จัดตั้งเป็นกลุ่มยูเอชเอช เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะอาชีพการเกษตรทักษะการดำเนินชีวิตในสังคม โดยเน้นวิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติจริงเพื่อให้ยูเอชเอชมีความสามารถและมีความพร้อมในการสืบทอด

อาชีพการเกษตรและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2554, น.2) ที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการส่งเสริมการรวมกลุ่มกันของเด็กและเยาวชนตามความสมัครใจแล้วจัดตั้งเป็น “กลุ่มยุวเกษตรกร” ขึ้นในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาทุกตำบลทั่วประเทศ เพื่อให้เด็กและเยาวชนร่วมกันเรียนรู้ดำเนินกิจกรรมตามความสมัครใจ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม การงานพื้นฐานอาชีพด้านเกษตรกรรมเพื่อให้เตรียมพร้อมเป็นเกษตรกรที่ดีและเป็นพลังในการพัฒนาการเกษตรของประเทศสืบไป โดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกร เพื่อเสริมสร้างทัศนคติของยุวเกษตรกรให้ภูมิใจในคุณค่าของการเกษตร และยอมรับอาชีพเกษตรกรรมว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติยศมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้สมาชิกยุวเกษตรกรได้รับความรู้และเทคโนโลยีด้านการเกษตร เคหกิจเกษตรกร ธุรกิจเกษตร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับครอบครัวและท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างทักษะ ความชำนาญการประกอบอาชีพเกษตรกรรมด้วยการปฏิบัติจริง เพื่อฝึกให้สมาชิกยุวเกษตรกรรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักการทำงาน เป็นหมู่คณะส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยอาศัยข้อบังคับและวิธีการดำเนินงานยุวเกษตรกรเป็นแนวทางการฝึกหัดกลุ่มยุวเกษตรกรแบ่งออกเป็นสามประเภท คือ กลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษา กลุ่มยุวเกษตรกรนอกสถานศึกษา และกลุ่มยุวเกษตรกรผสม

นับตั้งแต่ปี 2506 เป็นต้นมา กรมส่งเสริมการเกษตรได้ประสานงานกับองค์การต่างประเทศ ในการพัฒนาการดำเนินงานของยุวเกษตรกร เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาได้สนับสนุนการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนผู้แทนสถาบันยุวเกษตรกรระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา ภายใต้การดำเนินงานของชุมนุมยุวเกษตรกรโลก (International Farm Youth Exchange; IFYE) ซึ่งมีสมาชิกกว่า 68 โดยประเทศไทยเคยเป็นเจ้าภาพจัดงานชุมนุมยุวเกษตรกรโลก ครั้งที่ 10 ในปี 2556 รวมถึงมีผู้ที่เกี่ยวข้องได้ไปดูงานยุวเกษตรกรของประเทศสหรัฐอเมริกา นับตั้งแต่นั้นมาโดยตลอด นอกจากนี้ยังมีโครงการแลกเปลี่ยนผู้แทนสถาบันยุวเกษตรกรระหว่างประเทศในทวีปเอเชีย (Asian Farm Youth Exchange; AFYE) โดยไปดูงานยุวเกษตรกรของประเทศไต้หวันและฟิลิปปินส์ และตั้งแต่ปี 2526 เป็นต้นมา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับความร่วมมือจากสภาแลกเปลี่ยนทางการเกษตรแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (The Japan Agricultural Exchange Council; JAEC) ดำเนินโครงการฝึกงานยุวเกษตรกรไทยในครอบครัวเกษตรกรญี่ปุ่นเป็นประจำทุกปี

สำหรับงานยุวเกษตรกรในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น ได้เริ่มดำเนินการในปี 1902 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเพิ่มผลผลิต ปรับปรุงอนามัยและสุขาภิบาล และความเป็นอยู่ของคนในชนบทให้ดีขึ้น ฝึกเยาวชนให้รู้จักการแก้ไขพัฒนาตนเองและความเป็นอยู่ของครอบครัวและชุมชน โดยดำเนินการภายใต้ National 4-H Club Foundation โดยการดำเนินการของกระทรวงเกษตรและมหาวิทยาลัยของรัฐต่าง ๆ โดยมีคำขวัญ คือ “ทำดีให้ดียิ่งกว่าดีที่สุด” (To make the best better)

โดยมีสัญลักษณ์เป็นรูปใบโคลบเวอร์ (clover) 4 แฉก เป็นสีเขียว มีตัวอักษร H สีขาวในแต่ละใบ มีความหมายถึง สมอง (Head) หัวใจ (Heart) มือ (Hands) และสุขภาพ (Health) นอกเหนือจากการนำแนวคิดในการดำเนินงานของยูวเกษตรกรในประเทศสหรัฐอเมริกามาใช้ในการดำเนินงานยูวเกษตรกรในประเทศไทยแล้ว ประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกายังได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างบุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนายูวเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรมมาโดยตลอด

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นว่าเป้าหมายของการดำเนินงานยูวเกษตรกรของประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา ต่างมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของเยาวชนเกษตร โดยเฉพาะเยาวชนเกษตรในโรงเรียน โดยการจัดตั้งกลุ่มยูวเกษตรกรในโรงเรียนขึ้น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ยูวเกษตรกรได้รับความรู้และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เสริมสร้างทักษะในการทำการเกษตร และสร้างทัศนคติของยูวเกษตรกรให้มีความชอบและสนใจในด้านการเกษตร และอาชีพเกษตร ตลอดจนการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของยูวเกษตรกร อาทิ ความเป็นผู้นำ การคิด การแก้ปัญหาเพื่อให้ยูวเกษตรกรมีการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ที่สามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตในภายหน้า โดยเฉพาะการเรียนรู้ในกระแสโลกาภิวัตน์ ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่เป็นสังคมฐานความรู้ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้ที่มีความหลากหลายและแตกต่างทางวัฒนธรรม กรอบกับการศึกษา ข้อมูลในเบื้องต้นพบว่า ยูวเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู ต่างก็มีความสนใจที่จะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมในมิติต่างๆ อาทิ ภาษา วัฒนธรรมความเป็นอยู่ การเกษตร สังคม และสิ่งแวดล้อมของแต่ละประเทศ อีกทั้งยูวเกษตรกรกลุ่มดังกล่าว มีความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะนำมาใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกัน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลข้ามวัฒนธรรมระหว่างยูวเกษตรกรไทยกับยูวเกษตรกรสหรัฐอเมริกา เรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรม: กรณีศึกษายูวเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู” จึงเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนในยุคศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการเรียนรู้จากสื่อที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนเข้ากับภาค ประเทศ และโลก ผ่านความร่วมมือ (collaboration) กับโครงการต่างๆ ทั่วโลก อีกทั้งยังสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลข้ามวัฒนธรรม ซึ่งจะทำได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนในยุคศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ยังสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร ปรับปรุงระบบการเรียนการสอน ของ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชน คนรุ่นใหม่ในสังคมไทยและสังคมโลกต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาบริบทและสภาพการดำเนินงานของยูวเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพชรบูรณ์

2.2 เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้านการเกษตรของยูวเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพชรบูรณ์

2.3 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรมระหว่างยูวเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพชรบูรณ์

2.4 เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรมระหว่างยูวเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพชรบูรณ์

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

<p>สภาพพื้นฐาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - อายุ - ระดับชั้น - ความสนใจในการเข้าร่วมโครงการ - ความคาดหวังในการเข้าร่วมโครงการ - ประสบการณ์ด้านการเกษตร 	<p>บริบทและสภาพการดำเนินงานของยูวเกษตรกรโรงเรียนประชาวมงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู</p>	<p>พัฒนารูปแบบและทดสอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรมระหว่างยูวเกษตรกรโรงเรียนประชาวมงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู</p>	<p>ประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรม</p>
	<p>1.สภาพพื้นฐานกลุ่มได้แก่ การก่อตั้ง จำนวนสมาชิก วัตถุประสงค์ บทบาทหน้าที่ โครงสร้าง ระเบียบกลุ่ม การบริหารจัดการกลุ่ม กิจกรรมกลุ่ม</p> <p>2.การจัดการการเรียนรู้ในปัจจุบัน ได้แก่ เนื้อหา สื่อ วิธีการ</p> <p>3.ผลที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมกลุ่มยูวเกษตรกรต่อตนเอง (ความรู้ ทักษะทัศนคติ) ต่อกลุ่ม (การพัฒนากลุ่ม)</p> <p>4. การส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงาน เรื่อง และวิธี</p>	<p>1. คาดหวังในการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม</p> <p>2. เรื่องที่ต้องการเรียนรู้</p> <p>3. รูปแบบและวิธีการเรียนรู้</p> <p>3.1 รูปแบบการเรียนรู้ได้แก่ project base/area base / working base)</p> <p>3.2 วิธีการเรียนรู้ได้แก่ (1) วิธีการเรียนรู้ได้แก่ บรรยายอภิปราย สาธิต กิจกรรมกลุ่ม กรณีตัวอย่าง (2) การเรียนรู้ในกลุ่มของแต่ละประเทศ (3) การเรียนรู้ทางไกลระหว่างกลุ่ม 4H ไทยและอเมริกา</p> <p>4. ช่องทางการเรียนรู้/เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้ได้แก่ Facebook /Line/Skype/สื่อวีดิทัศน์ ฯ</p> <p>5. ช่วงเวลาในการเรียนรู้/ระยะเวลาในการเรียนรู้ตลอดโครงการ</p> <p>6. สิ่งที่ยูวเกษตรกรสามารถจะแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกต่างวัฒนธรรม</p> <p>7. การมีสนับสนุนการเรียนรู้ของยูวเกษตรกร</p> <p>8. ข้อเสนอแนะของการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสม - ความเป็นประโยชน์ - ความพึงพอใจ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย

ในการประเมินผลมีขอบเขตด้านพื้นที่ เนื้อหา และประชากร ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกษตรกรในพื้นที่โรงเรียนประชามงคล โครงการห้วยองคต อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอนองปรี้อ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 และเกษตรกร 4-H Club ภายใต้การดำเนินงานของ Purdue Extension ของ Purdue University รัฐ Indiana ประเทศสหรัฐอเมริกา

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลข้ามวัฒนธรรมระหว่างเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู ในประเด็นเกี่ยวกับ บริบทและสภาพการดำเนินงานเกษตรกร การจัดการเรียนรู้ด้านการเกษตรของเกษตรกร รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรมระหว่างเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู ประกอบด้วย 1) คาดหวังในการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม 2) เรื่องที่ต้องการเรียนรู้ 3) รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ 4) ช่องทางการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้ 5) ช่วงเวลาในการเรียนรู้ และระยะเวลาในการเรียนรู้ตลอดโครงการ 6) ประเด็นที่สามารถนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ 7) การมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ และ 8) ข้อเสนอแนะของการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง และการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรมระหว่างเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู

4.3 ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกษตรกรในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จาก 2 ประเทศ ได้แก่ เกษตรกรโรงเรียนประชามงคล ซึ่งเป็นนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการการจัดการเรียนรู้ทางไกลข้ามวัฒนธรรมระหว่างเกษตรกรไทยกับเกษตรกรสหรัฐอเมริกา จำนวน 50 ราย และเกษตรกร 4-H Club ภายใต้การดำเนินงานของ Purdue Extension ของ Purdue University รัฐ Indiana ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆ จาก Marion County 4-H ที่เข้าร่วมโครงการการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรมระหว่างเกษตรกรไทยกับเกษตรกรสหรัฐอเมริกา จำนวน 50 ราย

5. นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

5.1 ยูวเกษตรกรโรงเรียนประชามงคล หมายถึง นักเรียนที่เป็นสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร โรงเรียนประชามงคล โครงการห้วยองคตอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8 โดยนักเรียนเหล่านี้ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และจะต้องเป็นนักเรียนที่สนใจเข้าร่วมโครงการการจัดการเรียนรู้ทางไกลข้ามวัฒนธรรมระหว่างยูวเกษตรกรไทยกับยูวเกษตรกรสหรัฐอเมริกา จำนวน 50 ราย

5.2 ยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู หมายถึง นักเรียนในโรงเรียนที่เป็นเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการยูวเกษตรกร 4-H Club ภายใต้การดำเนินงานของ Purdue Extension ของ Purdue University รัฐ Indiana ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ เยาวชนซึ่งเป็นผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจากโรงเรียนต่างๆ จาก Marion County 4-H ที่เข้าร่วมโครงการการจัดการเรียนรู้ทางไกลข้ามวัฒนธรรมระหว่างยูวเกษตรกรไทยกับยูวเกษตรกรสหรัฐอเมริกา จำนวน 50 ราย

5.3 การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม หมายถึง เป็นการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ในด้านความรู้ และประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนซึ่งมีความหลากหลาย และแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยที่คนเหล่านั้นยังไม่มีกรอบของวัฒนธรรมพื้นฐานร่วมกัน โดยจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันในประเด็นที่สนใจร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในเชิงเนื้อหาสาระ ทักษะ และเกิดความเข้าใจในผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือจัดการเรียนรู้

5.4 การจัดการเรียนรู้ด้านการเกษตรของยูวเกษตรกร หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตรในด้านต่าง ๆ อาทิ การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การจัดการดิน น้ำ ปุ๋ย และทรัพยากรทางการเกษตร

5.5 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะการจัดการเรียนรู้ทางไกลด้านการเกษตรข้ามวัฒนธรรมระหว่างยูวเกษตรกรโรงเรียนประชามงคลกับยูวเกษตรกรสำนักส่งเสริมแห่งมหาวิทยาลัยเพอร์ดู ประกอบด้วย 1) คาดหวังในการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม 2) เรื่องที่ต้องการเรียนรู้ 3) รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ โดยรูปแบบการเรียนรู้ที่ยูวเกษตรกรใช้ในการเรียนรู้ เช่น project base area base และ working base เป็นต้น สำหรับวิธีการเรียนรู้ที่ยูวเกษตรกรใช้ เช่น บรรยาย อภิปราย สาธิต กิจกรรมกลุ่ม และกรณีตัวอย่าง เป็นต้น 4) ช่องทางการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้ สำหรับช่องทางในการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือจัดการเรียนรู้ เช่น สื่อวิดีโอ เว็บไซต์ e-mail Facebook Line และ Skype เป็นต้น 5) ช่วงเวลาในการเรียนรู้ และระยะเวลาในการเรียนรู้ตลอดโครงการ

สำหรับช่วงเวลาในการเรียนรู้ เป็นการกำหนดเวลาในการเรียนรู้ และระยะเวลาในการเรียนรู้ตลอดโครงการ 6) ประเด็นที่สามารถนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ 7) การมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ และ 8) ข้อเสนอแนะของการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง

5.6 4-H Club หมายถึง การดำเนินงานงานกลุ่มยุวเกษตรกรในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งโครงการพัฒนาเยาวชนชั้นนำที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างของประเทศสหรัฐอเมริกา ภายใต้การดำเนินร่วมกันของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ และมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็น Land Grant University

5.7 บริบทและสภาพการดำเนินงานของยุวเกษตรกร หมายถึง การศึกษาดำเนินงานของยุวเกษตรกรในด้านต่างๆ ดังนี้ สภาพพื้นฐานกลุ่ม ได้แก่ การก่อตั้ง จำนวนสมาชิก วัตถุประสงค์ บทบาทหน้าที่ โครงสร้าง ระเบียบกลุ่ม การบริหารจัดการกลุ่ม กิจกรรมกลุ่ม การจัดการการเรียนรู้ในปัจจุบัน ได้แก่ เนื้อหา สื่อ วิธีการ ผลที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมกลุ่มยุวเกษตรกร ต่อตนเอง (ความรู้ ทักษะ ทศนคติ) ต่อกลุ่ม (การพัฒนากลุ่ม) และการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงาน ได้แก่ องค์กรใดบ้าง เรื่องอะไร ด้วยวิธีใด

6. ประโยชน์ที่ได้รับ

6.1 ผลการวิจัยจะสามารถใช้เป็นแนวทางแก่สาขาวิชา ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับทิศทางการเรียนรู้ของเยาวชนเกษตรซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในการจัดการศึกษาของสาขาวิชา

6.2 ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย ในการที่จะวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ในภาพรวมในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของคนรุ่นใหม่

6.3 ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางแก่หน่วยงานต่างๆ ทั้งในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตลอดจนการจัดการเรียนรู้แก่คนรุ่นใหม่ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของคนรุ่นใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ด้านการเกษตรสู่กลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น